

Jutro. -Jutro, Šimun.
Si zgoden?

Kaj naj, moram, gospa Neda.

Je mama bolje?

-Ja, je malo.

Rabite pomoč?

-Ne, hvala. Sem že. -Pa ste.

Pozdravi mamó.

-Bom.

JUŽNO SADJE

Hitro bova morala nazaj
zaradi sestre. -V redu je.

Grozna je, nikoli me ne pozdravi.

-Dal sem ji Toblerone.

Imela boš odprta vrata.

-Zakaj si zapravljjal? -Pozabi.

Včeraj me je ta zlobna sestra
privezala, kot da sem kos mesa.

Kdo te je privezal?

-Ta sestra Darija.

Zakaj? -Nisem mogla spati.

-Ni te zaradi tega.

Luči ugasnejo ob desetih,
ne moreš zaspiti.

Ne bom se vrnila.

-Nehaj. Pij kavo.

Nočeš živeti? Ne zamerim ti.

Potem pa ne in to je to.

Reva sem. Nimam ...

Samo zajebavam te.

Zakaj nočeš živeti?

-Ker sem neumna.

Spet neka sranja iz preteklosti?

Vsi smo delali pizdarije.

S čim se obremenjuješ? Koga briga,
s kom si spala pred 20 leti.

Sem ti bila dobra mama? -Ja.

Marina pravi, da bi bilo bolje,
če vaju ne bi rodila. -Ne meni se zanjo.

Ne bi šla tja, privezali so me.

Nočem, da me privežejo ...
-Ne bodo te.

Samo ko se zbudiš,
se ne premikaj in leži v temi.

Razlog imaš za vrnitev. Imáš mene,
Marino, vnuke. Vsi te imajo radi.

Tudi tvoja mama in brat
te imata rada na svoj način.

Če nimaš volje, te razumem.

Kaj ti je? Kje si?

Hvala.

Marina pride?
-Danes ne more, ureja papirje.

Za Arabce?
-Savdijce.

Boš prišel proti večeru?
Ni treba, vem ... -Bom, nehaj!

Si mi opral perilo? Nimam več
spodnjic. -Sem. Prinesem jih.

Rabiš še kaj? -Ne.
-Resno, povej, če rabiš.

Kupi mi križanke.
In sadni jogurt. Dukatov.

Ampak ne kivijev
ali tisto tropsko sranje.

Pojdiva, zdaj bodo prišli
delit apaurine.

Skuhala sem se.

-Ja, res je ...

Daj, vzemi.

Daj.

Toliko oblek boš vzela s sabo?

-Še otroške sem dala oprati.

Pametno.

Hočeš, da potem peljem avto
v pralnico? -Saj ni tako zelo umazan?

Ne, ampak da bo dišal.

Si uredila vizo?

-Ja.

Zjutraj res nisem mogla do mame.

-Kaj? Nisem te slišal.

Rekla sem, da zjutraj
nisem imela časa iti do mame.

Toliko stvari je. Še sreča,
da otrok ne bo še kakšno uro.

Vse razumem.

Pet tisoč dolarjev si rekla?

-Ja, plus življenjski stroški.

Se ti Savdijci valjajo v denarju?

Kaj je to zanje? Mi smo kot belo blago,
s katerim se postavljajo.

Te ne skrbi tisto
z novinarjem v Turčiji?

Zakaj? Saj vidiš, da si Trump izmišljuje
izgovore. Sicer bi vsi ostali brez nafte.

Boš videla princa?

-Ja, saj je moj šef. -Ne me jebat.

Pravijo, da se dala
18 ur na dan, ko pride.

Petmetrsko posteljo ima,
vso pozlačeno.

Tista, ki je bila tam, je rekla,
da je tak luksuz nepredstavljiv.

Pokličejo Davida Guetto
in grejo žurat v puščavo.

Koliko bi dobila,
če bi šla na križarko? -Nič.

Tri tisoč dolarjev
je tura na Aljasko.

Prižgiva še eno za slovo.

Zakaj? -Prošek imam,
pa lahko. -Prav.

Zdaj boš lahko kupila
nov kavč, ta je ...

Reče, da me bo pobral ob devetih,
da ne more živeti brez mene.

Pošilja mi fotke kurca iz službe,
ker ne more delati v miru.

Rad bi me pofukal. Ravno takrat
je v hotel prišlo 50 Japoncev.

Tista budala pa mi pošilja slike kurca,
medtem ko jim strežem prigrizke.

Potem me pride iskat. Nisva vedela,
kam bi šla, pa sva šla na plažo.

Mislila sem si, kako bom šla
v Arabijo noro dobro pofukana.

Prideva na plažo, vsa potrebna.
Začneva trgati obleke drug z drugega.

On se pripravlja,

da me bo lizal.

Vidim, da to predolgo traja
in ga vprašam, če je kaj narobe.

Tišina, nič ne odgovori.

-Nič. In?

Poslušaj, tipu se ne dvigne.

-Ne me jebat. -Ne, nič!

Poskušala sem vse možno,
da bi ga oživila.

Pa nič. Ne dela.

Čisto mehke. Popizdila sem.

Pričakovala sem fuk življenja. Tip
je poročen. Veš, kako lepo ženo ima?

Gotovo super servisira. Uglasil mi bo
vse tipke kot Pogorelič. Mesečeva sonata.

In? -Nič. Počil mi je film.

-Kako?

Rekla sem mu, da ne morem
prenesti tega, da se mu ne dvigne.

Pol ure sem govorila,
da tega ne sprejemam. -Kaj pa on?

Kaj pa naj? Tiho je bil.
Skoraj bi zajokal. -Sranje.

Zdaj boš videl,
kako lepo ženo ima.

Poglej.

Dobro izgleda.

-Sem ti rekla.

Kje pa je tvoja?

-Ravno danes pride.

Malo morja po Zagrebu?

-Ja.

Hotel sem te vprašati, če boš lahko

poslala kaj denarja za mamó.

Ker ne bo mogla delati.

Bom.

Kdaj boš pa ti nehal študirati?

Poslala bom, potem bo pa mama malo tebi. -Nehaj, no.

Za ljubljenega sina.

-Zakaj to načenjaš, ko je tam?

Ne bi ji smela reči,
da naju ne bi smela roditi.

Pred nekaj leti si se spomnil, da imaš mamó, zdaj pa igraš samaritana?

A ni najlažje znoreti?

Jebe se ji. Trije obroki na dan,
malo tabletk, mir v glavi.

Nehaj, ni ravno tako.

-Ne? Pravim ti, da se je rešila.

Najino pozornost ima.

Opravičila je vse svoje grehe.

Katere? Da je vse življenje posvetila tebi? -Meni? Vrgla me je na cesto!

Te ni pošiljala k očetu čez vikend,
da se je doma kurbala? -Nehaj.

Prodala je sorodnikovo pohoštvo
in vzela denar.

Tvoja mama je fukala
na avtobusu z nekim študentom,

ko smo šli na pregled v Zagreb,
ker je mislila, da spim.

Kdo to dela? Kakšna mama
pošlje otroka na cesto?

Kakšna pa zapusti otroka
za eno leto za muslimanske dolarje?

Nisi mogla tu najti službe
za 1000 evrov in ostati z otrokoma?

Vsaj z malim Darkom? Jebeš denar.
Ampak Marina mora biti glavna žrtev.

Mama dobesedno umira,
samo še vegetira, ti pa serješ.

Iti moram.

Imajo tu stranišče? Nujno ga rabim.
-Ja. Kje imaš stvari?

Tukaj na postaji?
-Ja, eden je tu, drugi pa tam dol.

Grem po stvari? -Pusti to,
moji jih prinesejo pojutrišnjem.

Samo lula bi in skočila v morje.

Pojdiva se kopat.
-Ne, nimam kopalk.

Zakaj si siten?
-Nisem.

Padel si v psihozo, ker nisva šla
po tvoji poti. -Nisem. O čem govoriš?

Kot užaljen otrok.

Odkar si prišla, samo ukazuješ.
-Kaj? En dan prej sem prišla,

ker potrebuješ joško.
-Kako to misliš?

Se mi ne more izpolniti želja, da se
vržem v morje? Vedno vse po tvoje.

Zakaj nisva poklicala Uberja,
namesto da hodiva po soncu?

V Splitu? Kot da sva v Zagrebu?
-Ne morem po soncu.

Ne zganjaj drame. -Daj ...

Ines, ne bodi otrok.

Jebemti.

Ne zdaj.

Dober dan. Križanke?
-Tam gor.

Hvala.

Prevedla Maja Lovrenov